

Beknopte chronologie van Israël 1882 - 2003

Het Centrum Informatie en Documentatie Israël (CIDI) maakte een overzicht van belangrijke gebeurtenissen in de geschiedenis van Israël.

1882–1903

* Eerste immigratiegolf van Joden, voornamelijk uit Rusland. Op dat moment woonden er in het historische Israël, dat door Turkije bestuurd werd en Palestina genoemd werd zo'n 300.000 Arabieren en 40.000 Joden. Voordat de eerste Zionistische immigratie begon waren de Joden in de meerderheid in plaatsen als Safad en Jeruzalem.

1897

* Eerste Zionistisch Congres bijeengeroepen door Theodor Herzl in Bazel;
Zionistische Wereldorganisatie opgericht. Een jaar eerder had de journalist Herzl zijn boek 'Der Judenstaat' geschreven, waarin hij uiteenzet waarom er voor het Joodse volk een eigen land nodig is. Alleen in een eigen staat zijn Joden niet langer slachtoffer van het antisemitisme.

1904–14

* Tweede immigratiegolf voornamelijk uit Rusland en Polen afkomstig. Onder deze veelal socialistisch geïnspireerde Joden bevinden zich veel van de leiders van het latere Israël.

1909

* Eerste kibboets, Degania, en eerste moderne Joodse stad, Tel Aviv, gesticht.

1914

* Op 5 november verklaart Groot Brittannië de oorlog aan het Ottomaans Turkse rijk, dat sinds 1517 het bewind voert over het historische Israël en het grootste deel van de Arabische wereld.

1915

* Bij monde van de Britse Hoge Commissaris in Cairo, Sir Henry McMahon, verklaart Groot Brittannië tegenover de belangrijkste Arabische leider, de hasjemitische sherif Hoessein van Mekka, dat Londen bereid is de onafhankelijkheid van de Arabieren te erkennen en te steunen. Het besluit sluit echter expliciet het gebied ten westen van de Jordaanrivier en het ten noorden daarvan gelegen gebied van de latere staat Libanon van die onafhankelijkheid uit (de zgn. McMahon brief van 25 oktober 1915). Londen doet de toezeggingen in ruil voor Arabische militaire steun in de strijd tegen het Ottomaanse rijk.

1916

* Vooruitlopend op de afloop van de oorlog met Turkije verdelen Londen en Parijs in de zgn. Sykes-Picot Overeenkomst het Ottomaanse rijk in semi-koloniale invloedssferen en protectoraten. Frankrijk krijgt o.a. de Libanon en Noord-Galilea ('Franse zone') en Syrië (Frans protectoraat), en Groot Brittannië o.a. Trans-Jordanië plus de Negevwoestijn (Brits protectoraat). Het rompgebied ten westen van de Jordaan moet onder gedeeld Brits-Frans-Russische 'protectie' komen.

1917

* 2 november. De Britse regering spreekt in de zgn. Balfour Verklaring zijn steun uit voor de 'stichting in Palestina van een

nationaal tehuis voor het Joodse volk'. Volgens de dan gehanteerde geopolitieke definitie beslaat Palestina het grondgebied van de latere staten Israël (inclusief het grootste deel van de Golanhoogvlakte) en Jordanië.

* 10 december. De Britse strijdkrachten veroveren Jeruzalem.

1920

* april. Op de San Remo conferentie krijgt Groot Brittannië het mandaat over Palestina toegewezen.

* april-september. Joodse dorpen in Palestina worden herhaaldelijk door gewapende Arabische strijders aangevallen. Vier dorpen (Bnei Jehoeda op de Golan, en de Galilese dorpen Metullah, Kfar Giladi en Manara), moeten als gevolg van het geweld worden geëvacueerd.

* september. De Britten beperken de Joodse migratie naar Palestina.

1921

* 1-8 mei. Arabische groepen vallen opnieuw Joodse woonplaatsen aan. Er worden 47 Joden gedood. Aan Arabische kant vallen 48 doden, de meeste daarvan als gevolg van Brits politieoptreden.

* Mei. Eerste deling van Palestina. Groot Brittannië sluit het gebied ten oosten van de Jordaan, 'Transjordanië' (78 procent van het mandaatgebied Palestina) voor Joodse vestiging en draagt het beheer over aan de emir Abdullah, een zoon van de hasjemitische sherif Hoessein van Mekka. Tijdens de Eerste Wereldoorlog was deze een belangrijke bondgenoot van de Britten bij hun strijd tegen het Ottomaanse rijk. Transjordanië blijft wel onderdeel van het Britse mandaatgebied en Abdullah moet het gebied onder Britse supervisie besturen.

1922

* 24 juli 1922 De Volkenbond bekrachtigt het Britse mandaat over Palestina en het Franse mandaat over Syrië en de Libanon en neemt daarmee de Balfourverklaring over die spreekt van de stichting van een Joods nationaal tehuis in Palestina.

1923

* Mandataris Groot Brittannië cedeert de Golanhoogvlakte aan het Franse mandaatgebied Syrië.

1929

* 23-26 augustus. Arabische strijders vermoorden opnieuw op verschillende plaatsen in Palestina Joden. Er worden 133 Joden vermoord en 339 verwond. De overlevende inwoners van de Joodse wijken van Hebron (76 doden op 24 augustus), Peki'in (Galilea) en Beit Shean (Jordaanvallei) vluchten weg. Ook de Joodse nederzettingen Ramat Rachel, Be'er Tuvia, Hulda en Mishmar Ha'Emek moeten als gevolg van het geweld worden ontruimd. Er komen ook 116 Arabieren om het leven. Van hen worden er 110 door Britse troepen gedood en zes bij een Joodse tegenaanval in Tel Aviv.

1933

Onder invloed van het in Duitsland aan de macht komen van de nazi's neemt de Joodse emigratie naar Palestina sterk toe.

1933-1945

* De meeste Westerse en Zuid-Amerikaanse landen beperken of verbieden de immigratie van Joodse vluchtelingen uit Europa. De Britse mandaatregering beperkt ook de Joodse toegang tot het ooit voor de stichting van een Joods nationaal

tehuis aangewezen Palestina. Als gevolg van de verboden en beperkingen kunnen honderdduizenden Europese Joden geen veilig heenkomen meer zoeken en worden door de nazi's vermoord.

1936

* april-augustus. Bij een nieuwe Arabische terreurgolf komen meer dan tachtig Joden en 33 Britten om het leven en worden veel Joodse boerderijen in brand gestoken en boomgaarden ontworteld. Er komen ook 138 Arabieren om het leven. Zij worden allen door Britse veiligheidstroepen doodgeschoten.

1937

* juli. De Britse Peel Commissie presenteert een plan waarin het Britse mandaatgebied Palestina wordt verdeeld in een minuscule Joodse (in Galilea en de kustvlakte) en een Arabische staat, met een door de Britten gecontroleerde corridor tussen Tel Aviv en Jeruzalem. Jeruzalem en Bethlehem moeten volgens het plan tevens onder Brits gezag blijven. De Arabieren wijzen het plan resoluut van de hand.

* Bij Arabische aanvallen en aanslagen komen in 1937 33 Joden om het leven. Bij Joodse tegenacties worden 15 Arabieren gedood en nog eens 15 bij vergeldingsaanvallen. Op 27 oktober worden die vergeldingsaanvallen in een officiële verklaring van de Joodse Nationale Raad afgekeurd. Tijdens de geweldsgolf worden meer dan 120 Arabieren door Britse troepen gedood.

1938

* mei-juli. Het aanhoudende Arabische geweld roept een steeds sterkere Joodse reactie op. In deze periode komen 59 Joden bij aanslagen om het leven en 102 Arabieren, de meeste

daarvan bij drie door Joodse extremisten gepleegde bomaanslagen.

1939

* 17 mei. Publicatie van een Brits Witboek ('White Paper') waarin wordt bepaald dat de Joodse emigratie naar het mandaatgebied Palestina aan quota onderhevig wordt. Er mogen in de komende vijf jaar in totaal nog maar 75.000 Joden tot het gebied worden toegelaten. Na afloop van die periode wordt Joodse immigratie afhankelijk van goedkeuring van de Arabieren. Het Arabische Hoge Comité (de vertegenwoordiger van de Palestijnse Arabieren) wijst het Witboek overigens af, omdat het onvoldoende aan de Arabische verlangens zou voldoen.

* Augustus. In de iets meer dan drie jaar die de jongste Arabische terreurgolf heeft geduurd zijn er 6.768 slachtoffers gevallen, 2.394 Joden, 610 Britten en 3.764 Arabieren.

1940

* 28 februari. De Britten verbieden het door Joden aankopen van onroerend goed in het grootste deel van het mandaatgebied Palestina.

* Hadj Amin El Husseini, de mufti van Jeruzalem (de hoogste geestelijk leider van de Palestijnse Arabieren) kiest de kant van de Nazi's. Hij brengt de oorlog deels in Berlijn, deels in Joegoslavië door, waar hij moslimstrijders ronselt voor het Duitse leger.

1945

* Einde Tweede Wereldoorlog. De Nazi's blijken 6 miljoen Joden, voor een groot deel in gaskamers, gedood te hebben.

Vooral in Polen, Tjechie en Nederland is het grootste deel van de Joodse bevolking uitgeroeid.

1946 - 1966

1946

* 1 maart. Transjordanië wordt formeel onafhankelijk, maar blijft politiek en militair sterk op Groot-Brittannië aangewezen.

1947

* juli. De Britse marine voorkomt dat het met 4.500 Joods-Europese vluchtelingen afgeladen schip 'Exodus-1947' in Palestina aanlandt. Het schip vaart terug en de vluchtelingen moeten uiteindelijk in Duitsland van boord.

* 29 november. De Algemene Vergadering (AV) van de VN neemt Resolutie 181 aan.

Daarin wordt aanbevolen het mandaatgebied Palestina te verdelen in een Joodse en een Arabische staat, beide bestaand uit drie afzonderlijke delen. Het totaal moet een economische unie vormen. Volgens het plan zou 'groot' Jeruzalem, inclusief het nabijgelegen Bethlehem, onder internationaal bestuur moeten komen.

De Joden aanvaardden het plan. De Arabieren echter, wijzen ook nu ieder compromis van de hand.

* Aansluitend op de stemming in de AV van de VN worden overal in het mandaatgebied Joodse doelen door Arabieren aangevallen. In de periode tot en met 31 december worden 205 Joden vermoord. Bij het geweld komen in dezelfde periode ook meer dan 120 Arabieren om het leven, deels door Joodse zelfverdedigings- en terreuracties, deels door Brits politieoptreden.

* Ook in de Arabische wereld wordt de AV-resolutie begroet met anti-Joods geweld. Zo worden bijvoorbeeld op 9

december in Aden 82 Joden vermoord. In Egypte worden ruim 150 Joden om het leven gebracht.

* 12 december. Bij de Damaskuspoort in Jeruzalem komen vijf Arabieren om het leven bij een door Joodse extremisten gepleegde bomaanslag.

* 13 december. Bij twee door Joodse extremisten gepleegde aanslagen in respectievelijk Jaffa en Haifa worden in totaal 26 Arabieren gedood. De Jewish

Agency (het hoogste bestuursorgaan van de Joden in het mandaatgebied) geeft dezelfde dag een felle verklaring uit waarin Joodse vergeldingsacties worden veroordeeld.

1948

* 1 januari-14 mei. De gevechten in het mandaatgebied krijgen het karakter van een bloedige burgeroorlog, waarbij ook de Britten steeds zwaardere verliezen leiden. Arabische troepeneenheden uit de omliggende landen, met name uit Syrië en Irak, participeren op verschillende plaatsen in de strijd tegen de Joden.

* 11 maart. Bij een Arabische bomaanslag op het gebouw van de Jewish Agency in Jeruzalem worden 13 Joden gedood.

* 9 april. Het iets ten westen van Jeruzalem gelegen, mede door Irakese troepen verdedigde dorp Deir Yassin wordt door eenheden van de Irgoen, de Sterngroep en de Hagana veroverd. Bij de bloedige huis-aan-huisgevechten komen 107 Arabieren, waaronder ook vrouwen en kinderen, om het leven. (Dit aantal blijkt uit een studie die in 1987 door de Palestijnse Bir Zeit Universiteit werd gepubliceerd.) De gruwelverhalen over Deir Yassin (zowel de Joden als de Arabieren gebruiken het bloedbad voor hun propaganda en kloppen het aantal slachtoffers op tot meer dan 250), veroorzaken grote paniek onder de Arabische bevolking en

dragen zodoende bij aan het ontstaan van de Arabische vluchtelingenstroom uit de regio Jeruzalem en Galilea.

* 19 april. Een Arabische aanval op de Joodse wijken van Tiberias eindigt in een Arabische nederlaag. De volledige stad valt in Joodse handen.

* 23 april. De gemengd Joods-Arabische havenstad Haifa wordt door Joodse troepen veroverd.

* 12 mei. De iets ten zuiden van Jeruzalem liggende Joodse nederzetting Kfar Etzion wordt na een maand van Arabische aanvallen onder de voet gelopen. Bij de gevechten komen honderd Joden om. Van de 19 overlevende Joodse strijders worden er 15 met machinegeweren afgemaakt en hun lijken met de overwinnaars op de foto gezet.

* 12 mei. Het aan Zuid-Tel Aviv grenzende Arabische plaatsje Jaffo valt in Joodse handen.

* 14 mei. De staat Israël wordt uitgeroepen.

* 15 mei. De laatste Britse troepen verlaten Palestina. De reguliere legers van zes Arabische staten, Egypte, Syrië, Transjordanië, Libanon, Saoedie-Arabië en Irak vallen Israël binnen. Het Jordaanse leger wordt voor een deel gecommandeerd door Britse officieren. Ook de opperbevelhebber, generaal J.B. Glubb, is Brits.

* 29 mei. Na een lange belegering wordt de Joodse wijk in de Oude Stad van Jeruzalem door Arabische troepen ingenomen. De overlevende Joden worden uit de Oude Stad gedeporteerd. De Joodse huizen en synagoges worden leeggeplunderd.

* 11 juni. Wapenstilstand.

* 15 oktober. In de Negev breken nieuwe gevechten uit. Het Egyptische leger wordt nog verder naar het zuiden gedreven.

* 18 november. Israël aanvaardt een staakt-het-vurenoproep van de Veiligheidsraad,

- * 11 december. In Resolutie 194 roept de Algemene Vergadering van de VN o.a. op tot het op een realistische manier oplossen van het vluchtelingenprobleem.
- * 22 december. Op het zuidelijk front wordt het staakt-het-vuren opnieuw geschonden. Bij de Israëliische tegenaanval worden de Egyptische troepen tot voorbij de grenzen van het mandaatgebied verdreven. Alleen de aan de Egyptische Sinaïwoestijn grenzende Gazastrook blijft onder Egyptische bezetting. Veel Arabieren die de oorlogshandelingen zijn ontvlucht hebben in het gebied een goed heenkomen gezocht.

1949

- * 24 februari. Israël en Egypte sluiten een wapenstilstand. Egypte blijft de Gazastrook bezet houden.
- * 23 maart. Israël en Libanon sluiten een wapenstilstand.
- * februari-maart. Het Israëliische leger trekt zich terug uit de op Libanon en Egypte veroverde gebieden.
- * 3 april. Israël en Transjordanië sluiten een wapenstilstand. Transjordanië blijft de landstreken Judea en Samaria (de 'Westelijke Jordaanoever') en Oost-Jeruzalem bezet houden. Jordanië verwoest alle synagogen in de Oude Stad van Jeruzalem, alsook de eeuwenoude Joodse necropolis op de Olijfberg. Joden wordt de toegang tot de voor hen heilige plaatsen ontzegd, zoals de Westmuur. Ook christelijke Israëli's krijgen geen toegang tot hun heilige plaatsen in het door Jordanië bezette stadsdeel.
- * 20 juli. Israël en Syrië sluiten een wapenstilstand.
- * In Israëli Onafhankelijkheidsoorlog zijn meer dan 6.000 van de 600.000 Israëliische Joden om het leven gekomen.

1950

* 24 april. Jordanië annexeert de Westbank en Oost-Jeruzalem. Deze stap wordt alleen erkend door Pakistan en Groot-Brittannië. Londen erkent echter niet de annexatie van Oost-Jeruzalem.

* Arabische terreurgroepen beginnen met het systematisch plegen van aanslagen op Israëlische doelen. De terroristen opereren voornamelijk vanaf Egyptisch en Jordaans grondgebied, met toestemming, aanmoediging en militaire en financiële hulp van de gastlanden.

1951

* 20 juli. De Jordaanse koning Abdallah wordt in de Al-Aksamoskee in Jeruzalem door een aanhanger van de Palestijnse leider en moefti Hadj Amin Al-Hoesseini vermoord.

* 28 september. Israël biedt de Arabische staten een niet-aanvalsverdrag aan, roept op tot directe onderhandelingen en biedt compensatie aan voor de achtergelaten eigendommen van de in 1948 uit Israël weggevluchte Arabieren. De Arabische staten wijzen alle Israëlische voorstellen van de hand.

1952

* 28 juli. Staatsgreep in Egypte. Koning Faroek verdreven. Egypte wordt een republiek.

1953

* 2 september. Israël begint met waterwerken bij de bovenloop van de Jordaanrivier. Syrië protesteert bij de Veiligheidsraad. Onder Amerikaanse druk wordt het werk aan de projecten op 20 oktober gestaakt.

1954

* 22 januari. Moskou spreekt zijn veto uit over een door de Westerse leden van de Veiligheidsraad opgestelde conceptresolutie die Israël toestaat de waterwerken bij de Jordaan te hervatten.

1955

* 28 februari. De sterke toename van het aantal terroristische aanslagen vanuit de door Egypte bezette Gazastrook leidt tot een Israëlische actie tegen Egyptische militaire installaties in Gaza.

* Egypte blokkeert de Straat van Tiran en daarmee de Israëlische havenstad Eilat.

* 20 oktober. Egypte en Syrië sluiten een defensieverdrag.

1956

* 26 juli. Egypte nationaliseert het Suezkanaal.

* 25 oktober. Egypte, Syrië en Jordanië stellen een gezamenlijk militair commandocentrum in voor 'de vernietigingsoorlog tegen Israël'.

* 29 oktober. Israëlische strijdkrachten passeren de grens met Egypte en rukken op in de richting van het Suezkanaal.

* 30 oktober. Londen en Parijs stellen Caïro een ultimatum voor het ontruimen van de op 26 juli genationaliseerde Suezkanaal-zone. De Europese machten vragen Israël eveneens zijn troepen uit de zone terug te trekken (tot 15 kilometer van het kanaal). Caïro wijst het ultimatum onmiddellijk van de hand.

* 31 oktober. Een Anglo-Frans expeditieleger valt de kanaalzone binnen en verdrijft de Egyptische troepen. Israëlische eenheden veroveren de Gazastrook en strategische delen van de Sinaïwoestijn.

- * 6 november. Onder Sovjet-dreigementen en Amerikaanse druk komt een staakt-het-vuren tot stand.
- * 21 november. Het eerste detachement VN-vredestroepen arriveert in de kanaalzone.
- * 22 december. De laatste Anglo-Franse troepen verlaten de kanaalzone.
- * 24 november. De Israëlische strijdkrachten beginnen een gefaseerde terugtrekking uit de Sinaiwoestijn (voltooid op 10 maart 1957).

1957

- * 15 maart. Egypte verbiedt Israëlische scheepvaart door het opnieuw opengestelde Suezkanaal.
- * 4 juni. De Arabische Liga kondigt de zogenaamde secundaire boycot af, op basis waarvan Westerse bedrijven die met Israël zaken doen op een zwarte lijst worden geplaatst.

1958

- * februari. Toename van beschietingen van Israëlische doelen door het Syrische leger.
- * 26 mei. Jordaanse troepen vermoorden vier Israëlische politieagenten en een VN-medewerker in de gedemilitariseerde zone op de berg Scopus in Jeruzalem.
- * 14 juli. In Libanon ontbrandt een burgeroorlog.

1959

- * Egypte blokkeert het Suezkanaal de facto voor internationaal scheepvaartverkeer met bestemming Israël. Van sommige tegengehouden schepen wordt de lading in beslag genomen.

* 5 oktober. Egypte verklaart in de VN dat Israël pas van het Suezkanaal gebruik kan maken als het Arabische vluchtelingenprobleem is opgelost.

* In Koeweit wordt de Palestijnse Al-Fatah organisatie door Jasser Arafat opgericht.

1960

* 20 februari. Jordanië verzet zich in de Arabische Liga tegen voorstellen voor het op de Westbank stichten van een Palestijnse entiteit.

* De Shah van Perzië (Iran) verklaart dat zijn land Israël de facto erkent. Uit protest verbreekt Caïro twee dagen daarna de betrekkingen met Teheran.

1962

* 16 maart. De aanhoudende Syrische artilleriebeschietingen op Israël worden beantwoord met Israëlische commandoacties tegen Syrische posities op de Golan.

* 9 april. De Veiligheidsraad veroordeelt het Israëlische optreden tegen Syrië.

1963

* 17 april. Egypte, Syrië en Irak gaan een federatie aan en roepen op tot de vernietiging van Israël.

1964

* 29 mei. Oprichting in Oost-Jeruzalem van de Palestijnse Bevrijdingsorganisatie PLO, een bonte federatie van anti-Israëlische guerrilla-organisaties. De oprichting van de PLO geschiedt op initiatief van Egypte en onder auspiciën van de Arabische Liga. Al Fatah is de grootste fractie.

* De Arabische Liga besluit tot het nemen van maatregelen om de bronwateren van de Jordaan om te leiden en daarmee Israël zijn belangrijkste watervoorraad te ontnemen.

1965

* januari. Al Fatah begint met het vanaf de Westbank plegen van terreuraanslagen op Israëlische doelen.

* 27 mei. Israëlische troepen voeren anti-terreuracties uit op de Westbank

1966

* 18 mei. Israël verklaart niet als eerste land in het Midden-Oosten te zullen overgaan tot de inzet van kernwapens.

* 25 juli. Ernstige escalatie van de Syrisch-Israëlische vijandelijkheden in het grensgebied tussen de twee landen.

1967 - 1986

1967

* januari. Opnieuw zware gevechten in het Israëlisch-Syrisch grensgebied.

* 11 april. De VN-Veiligheidsraad betreurt de aanhoudende Arabische aanvallen tegen Israël.

* 14 mei. Egypte mobiliseert zijn strijdkrachten. Een Egyptische troepenmacht trekt de Sinaiwoestijn binnen, in de richting van Israël.

* 16 mei. Cairo eist het vertrek van de VN-troepenmacht uit de Sinai. Die verlaat het gebied op 19 mei.

* 22 mei. Egypte blokkeert opnieuw de Straat van Tiran en daarmee de haven van Eilat voor al het Israëlische scheepvaartverkeer. Op Radio Cairo kondigt Achmed Shukeri, de leider van de PLO, de vernietiging van Israël aan.

* 25 mei. Begin van Syrische, Irakese, Jordaanse en Saoedische troepenverplaatsingen naar de grenzen met Israël.

* 5 juni. Israël slaat preventief toe. De luchtmachten van Egypte en Syrië worden vrijwel vernietigd en dankzij het luchtoverwicht veroveren de Israëlische troepen achtereenvolgens de Gazastrook en de Sinaiwoestijn op Egypte en de Golanhoogvlakte op Syrië.

* 5 juni. Terwijl Israël de Jordaanse regering heeft verzekerd dat Jordanië niet zal worden aangevallen als dat land zich afzijdig houdt, opent de Jordaanse artillerie in Oost-Jeruzalem om 10.20 uur toch het vuur op Israëlische doelen in het westelijk deel van de stad.

* 7 juni. Israëlische troepen veroveren de Oude Stad van Jeruzalem.

* 8 juni. Het Israëlische leger bereikt het Suezkanaal en voltooit daarmee de verovering van de Egyptische Sinaiwoestijn. Cairo accepteert een wapenstilstand.

* 10 juni. Israël verovert de Golanhoogvlakte op Syrië. Damascus accepteert een wapenstilstand.

* 11 juni. Israëlische bulldozers verwoesten het aan de voet van de Westmuur liggende grotendeels uit krotten bestaande 'Marokkaanse' wijkje ('Magreb'). Een opgang naar de tot het Tempelplein toegang biedende 'Magreb-poort' ('Bab Magribeh') wordt in tact gelaten. Het op deze wijze gecreëerde plein biedt mogelijkheden de status quo in stand te houden, waarbij moslims op de Tempelberg kunnen blijven bidden en joden bij de Westmuur. Voordien was bij de Westmuur slechts ruimte voor minder dan honderd joodse gelovigen. Voor het eerst sinds mei 1948 kunnen joden deze en andere heilige joodse plaatsen weer bezoeken.

* 27 juni. De Israëlische regering verklaart de Israëlische wet (ook) van toepassing in Oost-Jeruzalem en garandeert in speciale wetgeving de bescherming van de heilige plaatsen en de vrije toegang daarvan door de aanhangers van de verschillende religies.

Israël accepteert stilzwijgend dat het Jordaanse ministerie van Religieuze Zaken de feitelijke verantwoordelijkheid behoudt over de islamitische belangen op de Tempelberg en elders in de door Israël veroverde gebieden. Amman blijft ook verantwoordelijk voor het benoemen en betalen van de functionarissen van de plaatselijke Wakf (islamitische raad).

* 1 september. Op de Arabische top in Khartoem wordt besloten tot een politiek van 'geen vrede met, geen erkenning van en geen onderhandelingen met Israël'.

* 22 november. De Veiligheidsraad neemt resolutie 242 aan, die de basis moet vormen voor een rechtvaardige en duurzame vrede in het Midden-Oosten. De resolutie wil veilige en erkende grenzen voor Israël en de ontruiming van gebied dat in de juni-oorlog werd bezet.

1968

* februari. Hevige gevechten tussen Israëlische troepen en Arabische terroristengroepen langs de Israëlisch-Jordaanse bestandslijnen.

* 8 oktober. Israël biedt de Arabische landen een vredesplan aan. Dat wordt afgewezen.

* 19 november. Israël staat de terugkeer toe van duizenden Palestijnen die tijdens de Zesdaagse Oorlog vanuit de Westbank naar Jordanië zijn gevlucht.

* 26 december. In Athene vindt de eerste Palestijnse terroristische aanslag tegen een Israëlisch passagiersvliegtuig plaats.

1969

- * 18 februari. Palestijnse aanslag op een Israëliisch passagiersvliegtuig in Zurich.
- * 23 april. Cairo zegt het bestand langs het Suezkanaal niet meer te erkennen.
- * 11 mei. Amman verbiedt het vanaf Jordaans grondgebied plegen van terroristische aanslagen op Israël. De maatregel volgt op een serie Israëliische vergeldingsacties en waarschuwingen.
- * 20 juli. De aanhoudende Egyptische beschietingen van Israëliische posities langs het Suezkanaal worden beantwoord met Israëliische bombardementen op doelen in Egypte.

1970

- * 22 februari. Palestijnse terroristen blazen een passagiersvliegtuig van Swissair in de lucht op.
- * 7 augustus. Nieuw bestand aan het Suezkanaal.
- * september. Het Jordaanse leger opent de aanval op de steeds machtiger wordende Palestijnse guerrillaorganisaties in Jordanië. Duizenden Palestijnen worden gedood. Ondanks Syrische militaire hulp verliezen de Palestijnen de strijd en moeten hun strijdgroepen uiteindelijk naar Libanon uitwijken. Deze gebeurtenis krijgt de naam 'zwarte september'. Pas in juli 1971 keert de stabiliteit in Jordanië terug.

1971

- * 6 oktober. Egypte en Israël wijzen een Amerikaans interimvredesplan van de hand.

* 28 november. De Jordaanse premier Wasfi Tal wordt in Cairo door Palestijnse terroristen vermoord.

1972

* 5 september. Bij een Palestijnse aanslag op de Israëliische Olympische ploeg in Munchen worden elf Israëli's gedood.

1973

* 1 maart. PLO-terroristen vermoorden de Amerikaanse ambassadeur en zijn plaatsvervanger in Khartoum, alsmede een Belgische diplomaat. De slachtoffers worden eerst ontvoerd en op telefonische instructie van Jasser Arafat doodgeschoten.

* 6 oktober. In de ochtend van Jom Kippoer, de heiligste dag van het Joodse jaar, vallen de Egyptische en Syrische legers Israël op twee fronten aan.

* 7 oktober. Dankzij de geostrategische kwaliteiten van de Golanhoogvlakte kan de massale Syrische opmars door een gering aantal Israëliische militairen worden gestopt.

* 12 oktober. Israëliische troepen rukken op tot 40 kilometer van Damascus. Syrische en Irakese en Jordaanse troepeneenheden worden van de Golanhoogvlakte verdreven.

* 15 oktober. Een Israëliische tank- en infanteriedivisie trekt onder leiding van Ariel Sharon het Suezkanaal over. Nog geen week later is het Derde Egyptische Leger omsingeld en ligt de weg naar Alexandrie en Cairo voor Israël open.

* 22 oktober. De Veiligheidsraad neemt resolutie 338 aan, die feitelijk een herhaling is van resolutie 242 uit 1967.

* Opnieuw zijn het Sovjet-dreigementen en Amerikaanse druk die tot een bestand leiden, dat op 24 oktober ingaat.

1974

* 18 januari. Dankzij intensieve Amerikaanse bemiddeling sluiten Israël en Egypte een troepenscheidingsakkoord.

Daarbij trekken de Israëlische troepen zich terug van de Westbank van het Suezkanaal, terwijl de Egyptische expeditielegers op de Oostbank van het kanaal mogen blijven.

* 15 mei. Bij een Palestijnse aanslag op de school in Ma'alot (Galilea) komen 22 kinderen om het leven.

* 31 mei. Israël en Syrië sluiten een troepenscheidingsakkoord, waarbij Israël zich terugtrekt uit alle tijdens de oorlog veroverde gebieden, plus uit een deel van het in 1967 veroverde gebied op de Golan, waaronder de verwoeste stad Kuneitra. De uitputtingsoorlog aan het Syrische front heeft dan 81 dagen geduurd.

* 30 oktober. De Arabische Liga verklaart de PLO tot de enige vertegenwoordiger van de Palestijnse Arabieren. De Liga sluit Jordanië uit van een toekomstige rol op de Westbank.

* 13 november. In een toespraak voor de Algemene Vergadering van de VN roept PLO-leider Jasser Arafat op tot de vernietiging van Israël en de vestiging van een seculiere staat Palestina, waar ook Joden kunnen leven.

* 20 november. De VN-organisatie UNESCO veroordeelt Israël voor het doen van archeologisch onderzoek in Jeruzalem.

* 22 november. De Algemene Vergadering van de VN verleent de waarnemersstatus aan de PLO (onder de naam 'Palestina') en erkent het zelfbeschikkingsrecht van het Palestijnse volk.

1975

- * 13 april. Een bloedig treffen in Beiroet tussen Fatah-terroristen en de militie van de christelijke Falangisten markeert het begin van de Libanese burgeroorlog tussen de christelijke en islamitische bevolkingsgroepen.
- * 11 mei. Israël wordt geassocieerd lid van de EEG.
- * 4 juli. Bij een Palestijnse bomaanslag in Jeruzalem worden 13 Israëli's gedood.
- * 10 november. De Algemene Vergadering van de VN neemt een resolutie aan die zionisme gelijkstelt aan racisme.

1976

- * 12 april. Op de Westbank worden gemeenteraadsverkiezingen georganiseerd.
- * 27 juni. Een Air France vliegtuig dat van Tel Aviv naar Parijs onderweg is wordt door een groep Palestijnse en Duitse terroristen gekaapt en naar het Oegandese Entebbe gevlogen. Daar worden de 103 Joodse van de niet-Joodse passagiers gescheiden.
- * 4 juli. Israëlische commandotroepen bevrijden de Joodse gijzelaars in Entebbe. Daarbij komt de leider van de bevrijdingsactie, Jonathan Netanyahu (een broer van de latere premier Benjamin Netanyahu), om het leven.

1977

- * 17 mei. Na bijna dertig jaar onafgebroken te hebben geregeerd verliest de Arbeiderspartij de parlementsverkiezingen aan de Likoed.
- * 20 juni. Aantreden van de nieuwe regering onder premier Menachem Begin.
- * 26 juli. Het Ministerieel Comité voor de Nederzettingen erkent de status van Kedumim, Ofra (beide gelegen in

Samaria) en Ma'aleh Adumim (Judea) als volwaardige nederzettingen.

* 10 oktober. De regering geeft Gush Emunim toestemming voor het bouwen van zes nieuwe nederzettingen in Samaria/de Westbank.

* 15 november. Premier Begin nodigt de Egyptische president Anwar Sadat uit voor een bezoek aan Israël. De uitnodiging wordt aanvaard.

* 19 november. President Sadat bezoekt Israël en spreekt de Knesset toe. Het is het eerste officiële bezoek van een Arabisch leider aan Israël.

1978

* 11 maart. Vanuit Libanon opererende Palestijnse terroristen kapen twee Israëlische autobussen en vermoorden 37 inzittenden.

* 14 maart. Het Israëlische leger trekt Zuid-Libanon binnen om een eind te maken aan de terroristische infrastructuur van de PLO.

* 19 maart. De Veiligheidsraad neemt Resolutie 425 aan.

* 13 juni. Het Israëlische leger voltooit de terugtrekking uit Libanon.

* 18 juni. Het Israëlische kabinet bepaalt dat de toekomstige status van de Westbank en Gazastrook pas aan de orde zullen komen na een periode van vijf jaar Palestijns zelfbestuur.

* 6-17 september. Israëlisch-Egyptisch-Amerikaanse vredesconferentie in het Amerikaanse Camp David. Er wordt een akkoord bereikt over de inhoud van een Israëlisch-Egyptisch vredesverdrag en over onderhandelingen die moeten leiden tot een vijf jaar durend zelfbestuur van de

Palestijnse Arabieren. Het akkoord verzandt echter in een reeks slepende onderhandelingen.

* 10 december. Menachem Begin en Anwar Sadat ontvangen de Nobelprijs voor de Vrede.

1979

* 26 maart. Het Israëliisch-Egyptisch vredesverdrag wordt in Washington ondertekend.

* 10 april. De PLO verklaart zijn terroristische acties tegen Israël te zullen intensiveren teneinde het Israëliisch-Egyptisch vredesverdrag te ondermijnen.

* 11 april. Na een Palestijnse raketaanval op Kiryat Shmona bombardeert de Israëliische luchtmacht PLO-bases in Libanon.

* 27 juni. Israëliische jachtvliegtuigen schieten boven Libanon zes Syrische MiG's neer.

1980

* 1 maart. De Veiligheidsraad eist in een resolutie dat Israël bestaande nederzettingen ontmantelt en ophoudt met het bouwen van nieuwe. De VS stemmen voor de resolutie, maar later verklaart president Carter dat er een communicatiefout was opgetreden en dat het de bedoeling was geweest om tegen te stemmen.

* 2 mei. Bij een aanslag van PLO-terroristen in Hebron komen zeven Israëliische studenten om en raken er 16 gewond.

* 25 mei. Premier Begin nodigt de Saoedische prins Fahd uit om naar Jeruzalem te komen en de Knesset toe te spreken.

* 13 juni. De leiders van de EEG geven hun Verklaring van Venetië af, die stelt dat de PLO bij vredesonderhandelingen betrokken moet worden.

* 30 juli. De Knesset bevestigt bij aparte wet dat Jeruzalem de ondeelbare hoofdstad van Israël is.

1981

- * 7 juni. De Israëlische luchtmacht verwoest de Iraakse kernreactor Osirak-II en dwarsboomt daarmee de ontwikkeling van kernwapens door Saddam Hoessein.
- * 20 juni. De VN-Veiligheidsraad veroordeelt Israël voor de luchtaanval op Irak.
- * 6 oktober. De Egyptische president Anwar Sadat wordt tijdens een militaire parade (ter herdenking van de Jom Kippoeroorlog van 1973) door moslimextremisten vermoord. Hij wordt opgevolgd door Hosni Mubarak.
- * 14 december. De Knesset verklaart de Israëlische wet van toepassing op de in 1967 op Syrië veroverde Golanhoogvlakte. De maatregel heeft hetzelfde effect als annexatie.

1982

- * Maart. In het kader van de vrede met Egypte worden de Joodse dorpen in het noorden van de Sinaiwoestijn door het Israëlische leger ontruimd en met de grond gelijk gemaakt.
- * 25 april. Israël draagt het laatste stuk van de Sinaiwoestijn aan Egypte over.
- * 4 juni. Nieuwe Israëlische vergeldingsmaatregelen wegens een reeks van 270 Palestijnse terreurdaden, waaronder een aanslag op de Israëlische ambassadeur in Londen. De PLO antwoordt met massale artilleriebeschietingen van burgerdoelen langs Israëls noordgrens.
- * 6 juni. Met de bedoeling de terroristische infrastructuur van de PLO te vernietigen trekt het Israëlische leger Libanon binnen. Het PLO-guerrillaleger telt tussen de 15.000 en 18.000 man, inclusief een buitenlands detachement van ruim 5.000

militairen uit onder andere Libië, Irak, India, Sri Lanka, Chad en Mozambique. Zij kunnen beschikken over tanks, artillerie en luchtafweergeschut.

De stellingen en munitieopslagplaatsen van de PLO zijn veelal gevestigd in scholen, ziekenhuizen en door burgers bewoonde flatgebouwen.

* 11 juni. Israël en Syrië komen een bestand overeen.

* 23 augustus. De christelijke leider Bashir Gemayel wordt gekozen als president van Libanon.

* 30 augustus. Jasser Arafat en andere PLO-topfiguren vertrekken per schip uit Libanon naar Tunesië. Israël heeft hen daartoe gedwongen.

* 14 september. De op 23 augustus tot president van Libanon gekozen Libanese falangistenleider Bashir Gemayel wordt met een bomaanslag gedood.

* 15 september. Israëlische eenheden bezetten West-Beiroet en omsingelen de Palestijnse wijken Sabra, Shatilla en Fakahani. Doel van de actie is het uitschakelen van de naar schatting 2.000 PLO-terroristen die zich nog in het zuidwestelijke stadsdeel bevinden.

* 16 september. Op wraak beluste Libanees-christelijke milities trekken Sabra en Shatilla binnen en richten er bloedbaden aan.

* 19 september. Israël begint met de terugtrekking van zijn troepen uit Beiroet.

Een internationale strijdmacht, waaronder 1.800 Amerikaanse mariniers, nemen de Israëlische posities over.

* 25 september. Honderdduizenden Israëli's demonstreren in Tel Aviv tegen de oorlog in Libanon.

* 29 september. De Israëlische regering stelt een onderzoekscommissie in naar de gang van zaken rond de bloedbaden in Sabra en Shatilla.

1983

* 8 februari. De Israëlische onderzoekscommissie naar de bloedbaden van 16 september 1982 in Sabra en Shatilla (de Commissie Kahan) presenteert zijn eindverslag. De commissie stelt vast 'dat er bij niemand aan Israëlische kant de intentie bestond de niet-combattanten in de wijken kwaad te berokkenen'. Minister van Defensie Ariel Sharon wordt echter wel indirecte verantwoordelijkheid verweten, omdat hij de falangisten toestemming had gegeven zuiveringsacties in Sabra en Shatilla uit te voeren, terwijl er volgens de commissie logischerwijs moest worden gevreesd voor falangistische wraakacties tegen de Palestijnen.

* 17 mei. Israël en Libanon tekenen een vredesverdrag waarin wordt geregeld dat alle buitenlandse troepen het land dienen te verlaten, ook de Syrische bezettingsmacht. Het verdrag wordt echter onder druk van Damascus door Beiroet ingetrokken. Het Syrische leger blijft een groot deel van Midden- en Noord-Libanon bezet houden en het Israëlische leger handhaaft een bufferzone in het zuiden.

1987 - 2003

1987

* 9 december. Begin van de eerste Palestijnse 'intifada' tegen Israël.

Aanleiding was een vrachtwagenongeluk in Gaza. Oorzaak is de verminderde aandacht voor de Palestijnen bij de Arabische regeringsleiders.

1988

* 31 juli. Koning Hoessein verbreekt de Jordaanse juridische en bestuurlijke banden met de Westbank en doet daarmee afstand van de Jordaanse aanspraken op het gebied.

* 15 november. De Palestijnse Nationale Raad roept in Algiers een onafhankelijke Palestijnse staat uit.

* 14 december 1988. Washington opent een dialoog met de PLO nadat Arafat heeft verklaard terrorisme af te wijzen en VN-resolutie 242 (1967) te aanvaarden.

1990

* 2 augustus. Irak valt Koeweit binnen. Palestijnse eenheden assisteren bij het elimineren van het Koeweitse verzet en bij het plunderen van het oliestaatje.

Jasser Arafat plaatst de PLO openlijk in het kamp van Saddam Hoessein.

1991

* 16 januari. Begin van de door de VS geleide Operatie Desert Storm.

* 17 januari. Irak vuurt Scudraketten af op Israëlische steden. In de Palestijnse steden wordt op grote schaal feest gevierd.

* 28 februari. Koeweit bevrijd. Irak gaat akkoord met een wapenstilstand.

* 30 oktober. Begin van de vredesconferentie van Madrid. Israël voert historische onderhandelingen met Syrië, Libanon en een Jordaans-Palestijnse delegatie.

* 16 december. De uit 1975 stammende VN-resolutie 3379 ('zionisme is een vorm van racisme') wordt door de Algemene

Vergadering ingetrokken. 25 Landen, waaronder de leden van de Arabische Liga en Iran stemmen tegen.

1992

* 13 juli. Aantreden van een nieuwe Israëliëse regering, geleid door Jitschak Rabin.

* Israël bevriest het bouwen van nieuwe nederzettingen in de Westbank en Gazastrook en treft nog andere vertrouwenwekkende maatregelen die onderhandelingen met de Palestijnen moeten bevorderen. De regering biedt ook Syrië aan te gaan praten over land-voor-vrede.

1993

* 13 september. Na maanden van geheime onderhandelingen ondertekenen Jitschak Rabin en Jasser Arafat de 'Beginselverklaring', ook bekend als het Oslo-akkoord. De ceremonie vindt plaats op het gazon voor het Witte Huis in Washington. Over de implementatie van het akkoord zullen Israël en de PLO verder gaan onderhandelen.

1994

* 25 februari. De Joodse arts Baruch Goldstein vermoordt 29 moslims in de Machpela in Hebron. De Machpela bevat de graven van de aartsvaders- en moeders van Israël en is ook voor moslims een heilige plaats.

* 4 mei. Israël en de PLO ondertekenen het Gaza-Jericho Akkoord, dat de beginselverklaring van september 1993 voor een deel implementeert en de basis legt voor Palestijnse zelfbestuur.

- * 18 mei. Israëlische troepen voltooien de overdracht aan de Palestijnse politie van het grootste deel van de Gazastrook, alsmede de stad Jericho en het gebied daar omheen.
- * 1 juli. Jasser Arafat maakt zijn intocht in Gaza en wordt voorzitter van de Palestijnse Autoriteit.
- * 25 juli. Israël en Jordanië maken formeel een eind aan de staat van oorlog.
- * 29 augustus. Israël en de PLO sluiten een akkoord over de overdracht van civiele bevoegdheden in het grootste deel van de Westbank.
- * 26 oktober. Israël en Jordanië sluiten een vredes-akkoord. De ceremonie vindt plaats op de grens van beide landen, in de zuidelijke Aravawoestijn.

1995

- * 28 maart. De Israëlische en Syrische opperbevelhebbers voeren besprekingen in Washington.
- * 14 juli. Syrie breekt de onderhandelingen met Israël af.
- * 28 september. Israël en de PLO ondertekenen de Interimovereenkomst ('Oslo-2').
Daarin wordt de overdracht van Palestijnse dorpen en steden op de Westbank geregeld, alsmede procedures voor verkiezingen in de Palestijnse gebieden.
- * 4 november. Premier Jitschak Rabin wordt in Tel Aviv door een Joodse extremist vermoord. Shimon Peres volgt hem op.
- * december. De Israëlische terugtrekking uit de Palestijnse bevolkingscentra op de Westbank wordt voltooid (behoudens uit Hebron).

1996

* 20 januari. Verkiezingen in de Palestijnse gebieden. Arafat wordt gekozen tot voorzitter van de nieuwe Palestijnse Nationale Raad.

* mei Tal van aanslagen teisteren Israël en beïnvloeden de verkiezingsstijd.

* 29 mei. Parlements- en premierverkiezingen in Israël. Benjamin Netanyahu (Likoed) wint en stelt een regering samen.

* 4 september. Netanyahu heeft zijn eerste ontmoeting met Arafat.

* 24 september. De opening van een tweede toegang tot een archeologische tunnel langs de Westmuur in Jeruzalem wordt door de Palestijnen aangegrepen om bloedige onlusten te beginnen. Zestien Israëli's worden door Palestijnse politieagenten vermoord. In Nabloes wordt de religieuze Joodse school bij het Graf van Josef door Arabieren geplunderd en in brand gestoken.

1997

* 17 januari. Israël gaat akkoord met het zogenaamde Hebron Protocol, dat voorziet in het overdragen van 80 procent van Hebron aan de Palestijnse Autoriteit. In een door de Amerikanen opgestelde zogenaamde 'Note for the Record' worden de op dat moment nog openstaande Israëliëse en Palestijnse verplichtingen op basis van de Oslo-akkoorden nog eens samengevat.

1998

* 23 oktober. Israël en de PLO ondertekenen het Wye River Memorandum, dat uitvoering van de nog openstaande Israëliëse en Palestijnse verplichtingen onder de Oslo-akkoorden moet bevorderen.

* 20 november. Israël trekt zich terug uit nog eens 2 procent van de Westbank en plaatst nog eens 7,1 procent van het gebied onder volledige Palestijnse controle (dus inclusief de verantwoordelijkheid voor de veiligheid en het handhaven van de openbare orde). Meer dan 95 procent van de Palestijnen bevindt zich daarmee onder het gezag van de Palestijnse Autoriteit.

* 15 december. Bij gelegenheid van de trilaterale ontmoeting tussen president Clinton, premier Netanyahu en PLO-leider Arafat produceert de Israëlische delegatie een checklist waaruit blijkt dat de Palestijnen hun in Wye River herbekrachtigde verplichtingen nog steeds niet hebben uitgevoerd.

* De Knesset weigert het Wye Akkoord te ratificeren. De regering Netanyahu treedt af.

1999

* 17 mei. Parlements- en premierverkiezingen in Israël. Ehud Barak (Arbeid) wint en stelt een centrum-linkse regering samen, die op 5 juli aantreedt. Barak en zijn kabinet zetten alles op alles om het vredesproces nieuw leven in te blazen.

* 4 september. Israël en de PLO ondertekenen het Sharm Al-Sheik Memorandum, dat uitvoering van de nog openstaande Israëlische en Palestijnse verplichtingen onder de Oslo-akkoorden moet bevorderen en tot hervatting van de onderhandelingen over permanente status moet leiden.

* 13 september. Begin van de finale-statusonder-handelingen tussen Israël en de PLO.

* 5 oktober. Israël en de PLO ondertekenen het zogenaamde 'Protocol voor Veilige Doortocht tussen de Westbank en de Gazastrook'. Het protocol regelt tot in detail de gang van zaken met betrekking tot een door Israël gecontroleerde corridor tussen de twee Palestijnse regio's.

2000

* 3 januari. Premier Barak en de Syrische minister van Buitenlandse Zaken Feroek al-Shara voeren vredesbesprekingen in het Amerikaanse plaatsje Shepherdstown. Na vier dagen loopt het vredesoverleg vast op de compromisloze houding van de Syriërs.

* 19 maart. Israël draagt opnieuw delen van de Westbank over aan de Palestijnse Autoriteit. Daarmee is bijna 40 procent het gebied in Palestijnse handen. Ruim 97 procent van de Palestijnen bevinden zich thans onder het bestuur van Arafats PA.

* 22 maart. Paus Johannes Paulus II brengt een bezoek aan Israël en de Palestijnse gebieden.

* 24 mei. Israël trekt zich eenzijdig terug uit Zuid-Libanon. De terugtrekking wordt door de VN als volledig gekwalificeerd en de internationale grens wordt door de VN gemarkeerd. Hezbollah-eenheden trekken de door Israël ontruimde gebieden binnen.

* 10 juni. Dood van Hafez al-Assad. Hij wordt opgevolgd door zijn zoon Bashar.

* 12 juli. Begin van twee weken van door president Clinton persoonlijk geleide intensieve marathononderhandelingen tussen Israël en de PLO in het Amerikaanse Camp David. Barak doet een volgens Clinton een genereus aanbod om het conflict te beëindigen, maar de PLO wijst het af.

25 juli. De Camp Davidtop wordt zonder resultaat afgesloten. Barak en Clinton leggen de schuld bij Arafat, die niet in staat zou zijn geweest het conflict vreedzaam te beëindigen.

* 26 september. Begin van de Palestijnse geweldsgolf.

Israëlische militair in Gaza wordt gedood.

* 28 september. Oppositieleider Ariel Sharon brengt onder zware politiebewaking een 'inspectiebezoek' aan de heiligste plaats van het Jodendom, het Tempelplein in Jeruzalem, waar de moslims de afgelopen jaren enorme verwoestingen hebben toegebracht aan archeologische resten van het Joodse tempelcomplex. Sharon gaat de islamitische gebouwen op het plein, zoals de Al-Aksamoskee, niet binnen.

* 29 september. Sharons bezoek aan de Tempelberg wordt door de PLO aangegrepen om de in juni al geplande gewelddadige confrontatie met Israël verder te doen ontvlammen. In de eerste fase van de zogenaamde Al-Aksa intifada worden op grote schaal Palestijnse kinderen in de frontlinies ingezet.

* 7 oktober. In het gezichtsveld van een observatiepost van de VN steken Hezbollahterroristen de Israëlisch-Libanese grens over en overvallen een Israëlische patrouille. De drie leden daarvan worden gewond en ontvoerd. Er wordt nooit meer wat van hen of over hen vernomen. Begin 2002 verklaart het Israëlische leger dat er geen hoop meer is dat de drie nog in leven zijn.

* 12 oktober. Twee Israëlische reservisten in burger raken de weg kwijt en belanden bij een controlepost van de Palestijnse politie in Ramallah. De twee worden naar een politiebureau gebracht en daar gelyncht.

* 16 oktober. De Amerikaanse president Bill Clinton organiseert een crisisoverleg in de Egyptische badplaats Sharm

al-Sheik. Na afloop van de top roepen Barak en Arafat op tot een eind aan het geweld.

* 9 december. Ehud Barak neemt ontslag als premier en kondigt verkiezingen aan.

2001

* 21 januari. Israëlische en Palestijnse delegaties beginnen in het Egyptische Taba nieuwe onderhandelingen over een definitieve vredesregeling. De Palestijnen wijzen een Amerikaans voorstel af. Arafat krijgt 97% van de Westbank aangeboden maar in plaats van dat te accepteren eist hij 'recht van terugkeer' naar Israël van miljoenen Palestijnen.

* 6 februari. Ariel Sharon (Likoed) wint de verkiezingen en stelt een regering van nationale eenheid in. Ben Eliezer (Arbeid) wordt minister van Defensie.

* 30 april. De internationale Mitchell Commissie beveelt het in acht nemen van een afkoelingsperiode, aan. De Commissie stelt dat het uitbreken van de tweede intifada geen verband houdt met het bezoek van Sharon aan de Tempelberg.

* 11 september Terroristen van El Qaida plegen aanslagen op de Twintowers in New York en het Pentagon in Washington. Bijna 3000 Amerikanen komen hierbij om. De wereldwijde verontwaardiging leidt o.m. tot een geallieerd ingrijpen in Aghanistan.

* 1 juni. Bij een Palestijnse aanslag in Tel Aviv komen 21 Israëli's om.

* 17 oktober. De Israëlische minister van Toerisme Rechavam Ze'evi wordt in Jeruzalems door terroristen van het Volksfront voor de Bevrijding van Palestina vermoord.

2002

- * 4 januari. De Israëlische marine een Palestijns vrachtschip met Iraanse wapens voor de Palestijnse Autoriteit. Arafat ontkent iets met het wapentransport van doen te hebben.
- * 27 maart. Bij een Palestijnse zelfmoordaanslag (de dertiende sinds 1 januari) in Netanya op het Joodse Paasfeest komen 29 Israëli's om het leven.
- * 28 maart. Het Israëlische leger ontketent Operatie Beschermend Schild om de terroristische infrastructuur in de Palestijnse gebieden op de Westbank te vernietigen.
- * 12 mei. Israël trekt zijn soldaten terug van het Palestijnse autonome gebied op de Westoever. Later komen ze weer tijdelijk terug na aanslagen.
- * 16 juni. Israël begint met de bouw van een muur om de Westoever af te scheiden van het eigenlijke Israël. Dit is tegen terreuraanslagen.
- * 24 juni. In zijn langverwachte toespraak over het Midden-Oosten zegt Bush dat vrede tussen Israël en de Palestijnen vervanging van Arafat vereist. Alleen met Palestijnse leiders zonder banden met terrorisme kan een oplossing van het conflict worden gevonden. Hij hoopt binnen drie jaar een vredesregeling tot stand te brengen, die een democratische, op een vrije markteconomie gebaseerde Palestijnse staat in het leven roept, die vreedzaam kan bestaan naast Israël.
- * 30 oktober. De Avoda stapt uit de Israëlische regering. Minister van Defensie en partijleider Ben Eliëzer vindt dat in de begroting te veel geld wordt toegekend aan nederzettingen. Sharon is woedend.

2003

- * 28 januari. Premier Sharon wint de Knesseth verkiezingen. De Arbeid verliest.

Grote winnaar is Shinui. Er zijn voor het eerst sinds geruime tijd geen directe verkiezingen voor het premierschap.

Bron: Centrum Informatie en Documentatie Israël